

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 844 τῆς 23ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1970

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

Ὁ περί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Ἐκδόσεως Φυγοδικῶν (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1970 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμός 95 τοῦ 1970

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς :

1. Ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Ἐκδόσεως Φυγοδικῶν (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1970. Συνοπτικός τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διάφορος ἔννοια— Ἑρμηνεία.

«Σύμβασις» σημαίνει τὴν Εὐρωπαϊκὴν Σύμβασιν Ἐκδόσεως Φυγοδικῶν τὴν γενομένην ἐν Παρισίοις τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1957.

3. Ἡ Σύμβασις, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον καὶ αἱ ἐπ' αὐτῆς ἐπιφυλάξεις τῆς Δημοκρατίας ἐκτίθενται ἐν τῷ Πίνακι καὶ τὴν ὁποίαν ἡ Δημοκρατία ὑπέγραψε δυνάμει τῆς Ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἄρ. 9859 τῆς 16ης Ἰουλίου 1970, ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῶν ἐπιφυλάξεων καὶ δηλώσεων τῶν ἐμφαινομένων εἰς τὸν Πίνακα, διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυροῦται ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῶν αὐτῶν ἐπιφυλάξεων καὶ δηλώσεων. Κύρωσις Συμβάσεως Πίναξ.

ΠΙΝΑΞ

(Ἄρθρον 3)

Αἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Κυβερνήσεις Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης,

Ἔχουσαι ὑπ' ὄψει, ὅτι σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης εἶναι ἡ πραγματοποίησις στενωτέρας ἐνώσεως μεταξύ τῶν Μελῶν,

Ἔχουσαι ὑπ' ὄψει, ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς συνομολογήσεως συμφωνιῶν ἢ τῆς ἀποδοχῆς κοινῆς ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ πεδίου,

Ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ ἀποδοχὴ ὁμοιομόρφων κανόνων ἐπὶ ζητημάτων ἐκδόσεως εἶναι φύσεως προαγουσῆς τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ἐνοποιήσεως:

Συναπεδέχθησαν τὰ κάτωθι :

Ἄρθρον 1ον

ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν υποχρέωσιν ἀμοιβαίας ἀποδόσεως, συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνες καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς καθοριζομένους ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις, ἀτόμων καταδιωκομένων διὰ παραβάσεις ἢ καταζητουμένων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐκτίσεως ποινῆς ἢ κατ' ἐφαρμογὴν μέτρου ἀσφαλείας, ὑπὸ τῶν δικαστικῶν Ἀρχῶν τοῦ αἰτουήτου Μέρους.

Ἄρθρον 2ον

ΠΡΑΞΕΙΣ ΔΙ' ΑΣ ΧΩΡΕΙ ΕΚΔΟΣΙΣ

1. Ἐκδοσις ἐνεργεῖται διὰ πράξεις κολασίμου ὑπὸ τῶν Νόμων τοῦ αἰτουήτου Μέρους καὶ τοῦ Μέρους παρ' οὗ αἰτεῖται ἡ ἐκδοσις, αἵτινες τιμωροῦνται διὰ ποινῆς στερήσεως τῆς ἐλευθερίας ἢ διὰ μέτρου ἀσφαλείας, ἀνωτάτου ὅριου ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους ἢ αὐστηροτέρας ποινῆς.

Ὅσακις ἔλαθε χώραν κατάδικη εἰς ποινὴν φυλακίσεως ἢ ἐπεβλήθη μέτρον ἀσφαλείας εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτουήτου Μέρους, ἡ ἀπαγγελθεῖσα κύρωσις δέον νὰ εἶναι διαρκείας τεσσάρων μηνῶν κατ' ἐλάχιστον ὄριον.

2. Ἐάν ἡ αἴτησις ἐκδόσεως ἀφορᾷ περισσοτέρας διακεκριμένας πράξεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ αἰτουήτου Μέρους, καὶ τοῦ Μέρους παρ' οὗ αἰτεῖται ἡ ἐκδοσις, διὰ ποινῆς στερήσεως τῆς ἐλευθερίας ἢ μέτρου ἀσφαλείας στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως τινὲς δὲν πληροῦσι τοὺς ὅρους, τοὺς σχετικούς μετ' ὅριον τῆς ποινῆς, τὸ καλούμενον μέρος θὰ ἔχη τὴν εὐχέρειαν χορηγήσεως τῆς ἐκδόσεως καὶ διὰ τὰς τελευταίας ταύτας πράξεις.

3. Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, οὗτινος ἡ Νομοθεσία δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐκδοσιν διὰ τινος τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων περιπτώσεων, θὰ δύναται, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τοῦτο, νὰ ἀποκλείσῃ τὰς ἐν λόγῳ παραβάσεις τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρουσίας Συμβάσεως.

4. Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὅπερ ἤθελεν ἐπωφεληθῆ τῆς ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος προβλεπομένης εὐχερείας, θέλει κοινοποιήσει πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, κατὰ τὸν χρόνον κατάθεσεως τοῦ κυρωτικῆς αὐτοῦ ἐγγράφου ἢ τοῦ τοιοῦτου προσχωρήσεως, εἴτε κατάλογον παραβάσεων, δι' ἧς ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις, εἴτε τοιοῦτον παραβάσεων δι' ἧς ἀποκλείεται ἡ ἐκδοσις, μετ' ἐνδείξεως τῶν νομοθετικῶν διατάξεων αἵτινες ἐπιτρέπουσιν ἢ ἀποκλείουσι ταύτην.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θέλει κοινοποιήσει τοὺς ἐν λόγῳ καταλόγους εἰς τὰ λοιπὰ ὑπογεγραμμένα Μέρη.

5. Ἐάν, ἐν συνεχείᾳ, ἤθελεν ἀποκλεισθῆ ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας Συμβαλλομένου τινὸς Μέρους ἡ ἐκδοσις ἐν σχέσει πρὸς ἑτέρας παραβάσεις, τοῦτο θέλει κοινοποιήσει τὸν ἐν λόγῳ ἀποκλεισμόν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου, ὅστις θέλει γνωστοποιήσει τοῦτο εἰς τὰ λοιπὰ ὑπογεγραμμένα Μέρη. Ἡ ἐν λόγῳ κοινοποίησις θέλει ἰσχύσει ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας παραλαβῆς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

6. Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὅπερ θέλει κάμει χρῆσιν τῆς ὑπὸ τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης εὐχερείας, θὰ δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ ὑποβάλλῃ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρουσίας παραβάσεις αἵτινες εἶχον ἤδη ἀποκλεισθῆ. Τὰς τροπολογίας ταύτας θέλει κοινοποιήσει πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου, ὅστις θέλει κοινοποιήσει ταύτας πρὸς τὰ λοιπὰ ὑπογεγραμμένα Μέρη.

7. Ἐκαστον Μέρος θά δύναται νά ἐφαρμόσῃ τόν κανόνα τῆς ἀμοιβαιότητος, ὡς πρὸς τὰς παραβάσεις αἰτινες, δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀποκλείονται τοῦ πεδίου ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 3ον

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ

1. Δέν χωρεῖ ἔκδοσις, ἐάν ἡ παράβασις, δι' ἣν αἰτεῖται αὕτη, θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἐτέρου Μέρους ὡς πολιτικὴ τοιαύτη ἢ ὡς πράξις συμφυῆς πρὸς τοιαύτην παράβασιν.

2. Ὁ αὐτὸς κανὼν ἰσχύει, ἐάν τὸ καλούμενον πρὸς ἔκδοσιν Μέρος ἔχη σοβαροὺς λόγους νά πιστεύῃ, ὅτι ἡ αἴτησις ἐκδόσεως αἰτιολογηθεῖσα διὰ τινος παραβάσεως τοῦ Κοινοῦ Δικαίου ὑπεβλήθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ διώξεως ἢ κολάσεως ἀτόμου διὰ τὰ φυλετικά, θρησκευτικά ἢ πολιτικά τούτου φρονήματα ἢ ἐθνικὰ τοιαῦτα, ἢ ὅτι ἡ θέσις τοῦ ἐν λόγω ἀτόμου διατρέχει κίνδυνον νά ἐπιδεινωθῇ ἀπὸ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἕτερον τῶν ὡς ἄνω λόγων.

3. Ἀφαίρεσις ἢ ἀπόπειρα κατὰ τῆς ζωῆς Ἀρχηγοῦ Κράτους ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ δέν θεωρεῖται πολιτικὴ παράβασις ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

4. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος ἄρθρου δέν θίγει ὑποχρεώσεις ἀναληφθείσας ἢ ἀναληφθησόμενας ὑπὸ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν κατὰ τοὺς ὅρους ἐτέρας διεθνοῦς συμβάσεως, πολυμεροῦς χαρακτῆρος.

Ἄρθρον 4ον

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ

Ἐξαιρεῖται τοῦ πεδίου ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ ἔκδοσις ἀτόμων διὰ στρατιωτικὰς παραβάσεις, αἰτινες δέν ἀποτελοῦν τοιαύτας τοῦ Κοινοῦ Δικαίου.

Ἄρθρον 5ον

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ

Προκειμένου περὶ τελῶν καὶ φόρων τελωνείων, συναλλάγματος, ἢ ἔκδοσις, ὑπὸ τοὺς διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένους ὅρους, χωρεῖ μόνον ἐφ' ὅσον ἀπεφασίσθη οὕτω μεταξὺ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δι' ἐκάστην παράβασιν ἢ κατηγορίαν παραβάσεων.

Ἄρθρον 6ον

ΕΚΔΟΣΙΣ ΥΠΗΚΟΩΝ

1.—(α) Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θά ἔχη τὴν εὐχέρειαν ἀρνήσεως ἐκδόσεως ὑπηκόων αὐτοῦ.

(β) Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, διὰ δηλώσεώς του κατὰ τὴν ὑπογραφήν ἢ τὴν κατάθεσιν τοῦ κυρωτικοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς προσχωρήσεως, θά δύναται νά καθορίσῃ ὡς πρὸς ἑαυτὸ τὸν ὅρον «ὑπήκοος» ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Συμφώνου.

(γ) Ἡ ἰδιότης τοῦ ὑπηκόου θέλει ἐκτιμηθῆ κατὰ τὴν λήψιν τῆς περὶ ἐκδόσεως ἀποφάσεως.

Ὁχ ἦττον, ἐάν ἡ ἰδιότης αὕτη δέν ἀνεγνωρίσθη εἰμὴ κατὰ τὴν μεταξὺ ἀποφάσεως καὶ ἡμερομηνίας ἐκδόσεως χρονικὴν περίοδον, τὸ ὑποκείμενον εἰς ἔκδοσιν Μέρος θά δύναται ὡσαύτως νά ἐπωφεληθῇ τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου (α) τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Ἐάν τὸ Μέρος, παρ' οὗ ζητεῖται ἢ ἔκδοσις δέν ἐκδίδῃ ὑπήκοον τούτου, ὀφείλει, τῇ αἰτήσει τοῦ αἰτούντος Μέρους, νά ὑποβάλλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰς ἀρμοδίας Ἀρχάς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐνασκήσεως δικαστικῆς διώξεως, ἐφ' ὅσον χωρεῖ τοιαύτη.

Ἐπί τῷ σκοπῷ τούτῳ θέλουσι διαβιθασθῆ δωρεάν, διὰ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 12 διαλαμβανόμενων μέσων, οἱ φάκελλοι, πληροφοροῖαι καὶ ἀντικείμενα σχετικὰ πρὸς τὴν παράθασιν.

Τὸ αἰτοῦν Μέρος θέλει εἰδοποιηθῆ περὶ τῆς ἐκθάσεως τῆς αἰτήσεώς του.

Ἄρθρον 7ον

1. Τὸ Μέρος παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἐκδοσις δύναται νὰ ἀρνηθῆ τὴν ἐκδοσιν καταζητουμένου ἀτόμου, λόγῳ παραβάσεως ἥτις, κατὰ τὴν νομοθεσίαν τούτου, διεπράχθη, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του ἢ εἰς τόπον θεωρούμενον ὡς ἐδαφός του.

2. Ἐφ' ὅσον ἡ παράθασιν, ἡ αἰτιολογούσα τὴν ἐκδοσιν, διεπράχθη ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ αἰτοῦντος Μέρους, ἀρνήσις ἐκδόσεως χωρεῖ μόνον, ἐάν ἡ Νομοθεσία τοῦ Μέρους, παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἐκδοσις, δὲν ἐπιτρέπη τὴν δίωξιν παρομοίου εἴδους παραβάσεων, διαπραχθεισῶν ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τούτου, ἢ δὲν ἐπιτρέπη τὴν ἐκδοσιν διὰ τὴν παράθασιν, δι' ἣν ἐζητήθη αὕτη.

Ἄρθρον 8ον

ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΔΙΩΞΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΥΤΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Συμβαλλόμενον Μέρος, παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἐκδοσις καταζητουμένου ἀτόμου, δύναται νὰ ἀρνηθῆ ταύτην, ἐάν τὸ ἐν λόγῳ ἄτομον διώκεται ὑπὸ τούτου, διὰ τὴν πρᾶξιν ἢ τὰς πράξεις, δι' ἧς ζητεῖται ἡ ἐκδοσις.

Ἄρθρον 9ον

ΟΥ ΔΙΣ ΔΙΚΑΖΕΙΝ

Δὲν παρέχεται ἐκδοσις, ὡσάκις τὸ καταζητούμενον ἄτομον ἐδικάσθη ἤδη ὀριστικῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν τοῦ Μέρους παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἐκδοσις, διὰ τὴν πρᾶξιν ἢ τὰς πράξεις δι' ἧς ζητεῖται αὕτη.

Δύναται ὡσαύτως νὰ ἀρνηθῆ τὴν ἐκδοσιν, ἐάν αἱ ἀρμόδια Ἀρχαὶ τοῦ Μέρους παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἐκδοσις, ἀπεφάσισαν τὴν μὴ ἐνάσκησιν διώξεως ἢ τὴν διακοπὴν τῆς ἀσκουμένης τοιαύτης διὰ τὴν αὐτὴν ἢ τὰς αὐτὰς πράξεις.

Ἄρθρον 10ον

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ

Δὲν παρέχεται ἐκδοσις, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὴν Νομοθεσίαν τοῦ αἰτοῦντος Μέρους, ἢ τοῦ παρ' οὗ αἰτεῖται ἡ ἐκδοσις, ἔλαθε χώραν παραγραφῆ τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Ἄρθρον 11ον

ΚΕΦΑΛΙΚΗ ΠΟΙΝΗ

Ἐάν ἡ πρᾶξις, δι' ἣν ζητεῖται ἡ ἐκδοσις, τιμωρῆται διὰ κεφαλικῆς ποινῆς ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ αἰτοῦντος Μέρους, ἢ δὲ ποινὴ αὕτη δὲν προβλέπεται διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ Μέρους, παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἐκδοσις, δύναται νὰ παραχωρηθῆ μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ αἰτοῦν Μέρος θέλει παράσχει ἐγγυήσεις, αἵτινες ἤθελον κριθῆ παρά τοῦ ἐτέρου Μέρους, παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἐκδοσις, ὡς ἐπαρκεῖς περὶ τῆς μὴ ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 12ον

ΑΙΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1. Ἡ αἴτησις θέλει διατυπωθῆ ἐγγράφως καὶ ὑποβληθῆ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ. Δι' ἀπ' εὐθείας διευθετήσεις δύναται νὰ συμφωνηθῆ, μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων Μερῶν, ἕτερον μέσον.

2. Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεως θέλουσι προσαχθῆ :

- (α) τὸ πρωτόκολλον ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον, εἴτε ἐκτελεστικῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, εἴτε ἐντάλματος συλλήψεως ἢ ἐτέρας τινὸς πράξεως, ἐχούσης τὴν αὐτὴν ἰσχὺν, καὶ ἐκδιδομένης κατὰ τοὺς τύπους τοὺς καθοριζομένους ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ αἰτουῦντος Μέρους·
- (β) ἔκθεσις τῶν πράξεων δι' ἃς ζητεῖται ἡ ἔκδοσις, ὁ τόπος καὶ χρόνος πράξεως, ὁ κατὰ Νόμον χαρακτηρισμὸς καὶ αἱ παραπομπαὶ εἰς τὰς νομοθετικὰς διατάξεις αἵτινες ἔχουσι ἐφαρμογὴν καὶ αἵτινες δεόν νὰ ἐμφαίνωνται κατὰ τὸ διστακτικὸν ἀκριβέστερον·
- (γ) ἀντίγραφον τῶν κατ' ἐφαρμογὴν διατάξεων ἢ, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν καθίσταται ἐφικτόν, δῆλωσις περὶ τοῦ ἐν ἐφαρμογῇ δικαίου, ὡς καὶ ὁ κατὰ τὸ δυνατόν ἀκριβέστερος χαρακτηρισμὸς τοῦ καταζητουμένου ἀτόμου καὶ πᾶσα ἑτέρα πληροφορία δυναμένη νὰ καθορίσῃ τὴν ταυτότητα καὶ τὴν ἐθνικότητα τούτου.

Ἄρθρον 13ον

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

Ἐάν αἱ ὑπὸ τοῦ αἰτουῦντος Μέρους κοινοποιηθεῖσαι πληροφορίες ἀποδεικνύωνται ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεως, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὑπὸ τοῦ Μέρους παρ' οὗ αἰτεῖται ἡ ἔκδοσις, τὸ τελευταῖον τοῦτο Μῆρος θέλει ζητήσῃ ἀναγκαιούσας συμπληρωματικὰς πληροφορίας, δυνάμενον νὰ καθορίσῃ καὶ προθεσμίαν διὰ τὴν λήψιν τῶν ἐν λόγῳ πληροφοριῶν.

Ἄρθρον 14ον

ΚΑΝΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΟΣ

1. Τὸ ἐκδιδόμενον ἄτομον δὲν θέλει διωχθῆ, καταδικασθῆ ἢ κρατηθῆ εἰς ἐκτέλεσιν ποινῆς ἢ μέτρου ἀσφαλείας, οὔτε θέλει ὑποβληθῆ εἰς οἰονδήποτε ἕτερον περιορισμὸν τῆς ἀτομικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας, δι' οἰονδήποτε πρᾶξιν προγενεστέραν τῆς παραδόσεως ἑτέραν ἐκείνης ἐφ' ἧς ἐρείδεται ἡ ἔκδοσις, ἐξαιρέσει τῶν κάτωθι περιπτώσεων :

- (α) Ὅσακίς συναινῆ εἰς τοῦτο τὸ Μῆρος ὅπερ τὸ παρέδωσε. Πρὸς τοῦτο θέλει ὑποβληθῆ σχετικὴ αἴτησις, συνοδευομένη ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 12 προβλεπομένων δικαιολογητικῶν ὡς καὶ τοῦ πρακτικοῦ Δικαστικῆς Ἀρχῆς καταχωρίσεως τῶν δηλώσεων τοῦ ἐκδιδομένου.

Ἡ τοιαύτη συναινέσις θέλει παρασχεθῆ, ὡσαύτως ἢ παράθασις, δι' ἣν αἰτεῖται ἡ ἔκδοσις, συνεπάγεται, καθ' ἑαυτήν, ὑποχρέωσιν ἐκδόσεως κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συμβάσεως.

- (β) Ὅσακίς τὸ ἐκδοθὲν ἄτομον, καίτοι ἔχον τὴν πρὸς τοῦτο δυνατότητα, δὲν ἐγκατέλειψε τὸ ἔδαφος τοῦ Μέρους εἰς ὃ παρεδόθη, ἐντὸς 45 ἡμερῶν, αἵτινες ἔπονται τῆς ὀριστικῆς τούτου ἀπελευθερώσεως, ἢ ἐπανῆλθεν εἰς τοῦτο μετὰ τὴν ἐγκατάλειψίν του.

2. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ αἰτοῦν Μῆρος δύναται νὰ λάθῃ ἀποχρῶντα μέτρα ἐπὶ σκοπῷ, ἄφ' ἑνὸς μελλοντικῆς ἀποπομπῆς ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ ἄφ' ἑτέρου διακοπῆς τῆς παραγραφῆς, συμφώνως πρὸς τὴν Νομοθεσίαν αὐτοῦ, συμπεριλαμβανομένης τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν ἐρήμην διαδικασίαν.

3. Ἐφ' ὅσον ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς κολασίμου πράξεως ἤθελε τροποποιηθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, τὸ ἐκδοθὲν ἄτομον δὲν θέλει διωχθῆ ἢ καταδικασθῆ εἰμῆ, ἐν ᾧ μέτρῳ, τὰ συλλεγόμενα τὴν παράθασιν στοιχεῖα, ὡς αὕτη θέλει νεωστὶ χαρακτηρισθῆ, ἐπιτρέπουσι τὴν τοιαύτην ἔκδοσιν τούτου.

Ἄρθρον 15ον

ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΣ ΤΡΙΤΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

Ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τοῦ ἐδαφίου (β) τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 14, ἢ συγκατάθεσις τοῦ Μέρους, παρ' οὗ αἰτεῖται ἡ ἔκδοσις, εἶναι ἀπαραίτητος διὰ νὰ δυνηθῆ τὸ αἰτοῦν Κράτος νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον

Μέρος ή εις τρίτον Κράτος, τὸ ἄτομον, ὅπερ παρεδόθη αὐτῷ καὶ ὅπερ καταζητεῖται ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Μέρους ή τοῦ τρίτου Κράτους διὰ παραβάσεις προγενεστέρας τῆς παραδόσεως.

Τὸ Κράτος παρ' οὗ ζητεῖται ή ἔκδοσις δύναται νὰ ἀξιῶσῃ τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου προβλεπομένων δικαιολογητικῶν.

Ἄρθρον 16ον

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΣΥΛΛΗΨΙΣ

1. Ἐν ἐπείγουσῃ περιπτώσει αἱ ἀρμοδίαι Ἀρχαὶ τοῦ αἰτούντος Μέρους θὰ δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν πρόσκαιρον σύλληψιν τοῦ καταζητουμένου ἀτόμου. Αἱ ἀρμοδίαι Ἀρχαὶ τοῦ Μέρους, πρὸς ὃ ὑπεβλήθη ή αἴτησις, θέλουσιν ἀποφανθῆ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως συμφώνως πρὸς τὴν Νομοθεσίαν τοῦ Μέρους τούτου.

2. Ἡ αἴτησις προσκαίρου συλλήψεως θὰ διαλαμβάνῃ τὴν ὑπαρξιν ἑνὸς τῶν ἐν ἐδαφίῳ (α) τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12 προβλεπομένων δικαιολογητικῶν καὶ θὰ ἀνακοινώσῃ τὴν πρόθεσιν διαβιβάσεως αἰτήσεως ἔκδόσεως. Θὰ διαλαμβάνῃ τὴν παράβασιν δι' ἣν θὰ ζητηθῆ ή ἔκδοσις, τὸν χρόνον καὶ τὸπον ἕνθα διεπράχθη αὕτη, ὡς καὶ κατὰ τὸ ἐφικτόν, χαρακτηρισμὸν τοῦ καταζητουμένου ἀτόμου.

3. Ἡ αἴτησις προσκαίρου συλλήψεως θέλει διαβιθασθῆ πρὸς τὰς ἀρμοδίας Ἀρχὰς τοῦ Μέρους πρὸς ὃ ὑποβάλλεται ή αἴτησις, εἴτε διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, εἴτε κατ' εὐθείαν ταχυδρομικῶς ή τηλεγραφικῶς, εἴτε διὰ τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐγκληματολογικῆς Ἀστυνομίας, εἴτε διὰ παντὸς ἑτέρου μέσου, ἐγγράφου ή καθισταμένου ἀποδεκτοῦ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Μέρους.

Ἡ αἰτοῦσα Ἀρχὴ θέλει εἰδοποιηθῆ ἄνευ ἀναβολῆς ἐπὶ τῆς ἑκβάσεως τῆς αἰτήσεως τῆς.

4. Ἡ πρόσκαιρος σύλληψις δύναται νὰ διακοπῆ, ἔὰν ἐντὸς προθεσμίας δέκα ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως, τὸ Μέρος πρὸς ὃ ὑπεβλήθη ή αἴτησις δὲν λάβῃ τὴν περὶ ἔκδόσεως αἴτησιν καὶ τὰ ἐν ἄρθρῳ 12 διαλαμβανόμενα δικαιολογητικά. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰς 40 ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοιαύτης συλλήψεως. Ὁ καταζητούμενος δύναται, ἂνὰ πᾶσαν στιγμὴν, νὰ ἀφεθῆ προσωρινῶς ἐλεύθερος, ἔξαιρέσει τῆς λήψεως, ὑπὸ τοῦ Μέρους παρ' οὗ ἐζητήθη ή ἔκδοσις, τῶν μέτρων ἐκείνων ἅτινα θεωροῦνται ἀπαραίτητα πρὸς παρεμπόδισιν δραπετεύσεως τούτου.

5. Ἡ ἀπελευθέρωσις δὲν ἀντίκειται εἰς νεωτέραν σύλληψιν καὶ ἔκδοσιν, ἔὰν ή αἴτησις ἔκδόσεως ληφθῆ μεταγενεστέρας.

Ἄρθρον 17ον

ΣΥΡΡΟΗ ΑΙΤΗΣΕΩΝ

Ἐὰν ή ἔκδοσις ζητῆται σωρευτικῶς ὑπὸ πλειόνων Κρατῶν, εἴτε διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν, εἴτε διὰ διαφόρους τοιαύτας, ή Χώρα πρὸς ἣν ὑπεβλήθησαν αἱ αἰτήσεις θέλει ἀποφασίσῃ σχετικῶς, λαμβανόμενων ὑπ' ὄψιν τῶν περιστάσεων καὶ τῆς σχετικῆς σοβαρότητος, τοῦ τόπου διαπράξεως, τῶν ἀντιστοίχων ἡμερομηνιῶν τῶν αἰτήσεων, τῆς ἐθνικότητος τοῦ καταζητουμένου, ὡς καὶ τῆς δυνατότητος μεταγενεστέρας ἔκδόσεως εἰς ἕτερον Κράτος.

Ἄρθρον 18ον

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΕΚΔΟΘΕΝΤΟΣ

1. Τὸ Μέρος πρὸς ὃ ὑπεβλήθη αἴτησις θέλει γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ αἰτοῦν τοιοῦτο, κατὰ τὸν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 12 διαλαμβανόμενον τρόπον, τὴν περὶ ἔκδόσεως ἀπόφασιν τούτου.

2. Ἀπόρριψις ἐν ὄλῳ ή ἐν μέρει δέον νὰ εἶναι ἠτιολογημένη.

3. Ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς, τὸ αἰτοῦν Μέρος δέον νὰ εἰδοποιηθῆ περὶ τοῦ τόπου καὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἔκδόσεως, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς διάρκειας τῆς ἐνεργηθείσης κρατήσεως ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἔκδόσεως τοῦ καταζητουμένου.

4. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης περιπτώσεως, ἐάν τὸ καταζητούμενον ἄτομον δὲν παρελήφθη κατὰ τὴν καθωρισμένην ἡμερομηνίαν, θὰ δύναται νὰ ἀφεθῆ ἐλεύθερον μετὰ τὴν ἐκπνοὴν 15θήμερου προθεσμίας ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης καὶ πάντως θὰ ἀπελευθερωθῆ ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως 30θήμερου προθεσμίας. Τὸ Μέρος εἰς ὃ ὑπεβλήθη ἢ αἰτήσις θὰ δύναται νὰ ἀρνηθῆ τὴν ἐκδοσιν διὰ τὴν αὐτὴν παράβασιν.

5. Ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας, ἣτις παρεμποδίζει τὴν παράδοσιν ἢ τὴν παραλαβὴν τοῦ ὑπὸ ἐκδοσιν ἀτόμου, τὸ ἐνδιαφερόμενον Μέρος θέλει πληροφορήσει τὸ ἕτερον σχετικῶς. Ἀμφότερα τὰ Μέρη θέλουσι συμφωνῆσαι ἐπὶ ἑτέρας ἡμερομηνίας παραδόσεως καὶ θέλουσιν ἐφαρμοσθῆ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 19ον

ΑΝΑΒΟΛΗ ΚΑΙ ΥΠΟ ΟΡΟΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

1. Τὸ Μέρος εἰς ὃ ὑπεβλήθη ἢ αἰτήσις, μετ' ἐξέτασιν τῆς περὶ ἐκδόσεως αἰτήσεως, δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν παράδοσιν τοῦ ἀτόμου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ διώξεως τοῦ ὑπὸ τούτου ἢ, ἐάν ἤδη κατεδικάσθη, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐκτίσεως εἰς τὸ ἔδαφος τούτου παρεμπεισούσης ποινῆς, διὰ πρᾶξιν ἄσχετον ἀπὸ ἐκείνην δι' ἣν ἐζητήθη ἢ ἐκδοσις.

2. Ἄντι νὰ ἀναβάλῃ τὴν παράδοσιν θὰ δύναται νὰ παραδώσῃ προσωρινῶς, εἰς τὸ αἰτοῦν Μέρος, τὸ καταζητούμενον ἄτομον, ὑπὸ ὄρους οἵτινες ἤθελον καθορισθῆ ἀπὸ συμφώνου μεταξύ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 20δν

ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

1. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ αἰτοῦντος Μέρους, τὸ Μέρος πρὸς ὃ ὑπεβλήθη ἢ αἰτήσις θέλει κατάσχει, ἐν ᾧ μέτρῳ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τούτου, καὶ παραδώσει τὰ ἀντικείμενα :

(α) ἅτινα δύναται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα

(β) ἅτινα προερχόμενα ἐκ τῆς παραβάσεως εὐρίσκονται εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ καταζητουμένου κατὰ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ ἢ ἤθελον ἀνακαλυφθῆ μεταγενεστέρως.

2. Ἡ παράδοσις τῶν ἀντικειμένων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου θέλει πραγματοποιηθῆ καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν κατέστη δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῆ ἢ ἐκδοσις, ἤδη χορηγηθεῖσα, λόγῳ ἐπισυμβάντος θανάτου τοῦ καταζητουμένου.

3. Ἐφ' ὅσον τὰ ἐν λόγῳ ἀντικείμενα ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν ἢ δήμευσιν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Μέρους παρ' οὗ ζητεῖται ἢ ἐκδοσις, τὸ τελευταῖον τοῦτο Μέρος δύναται νὰ τὰ κρατήσῃ προσωρινῶς ἢ νὰ τὰ παραδώσῃ ὑπὸ τὸν ὄρον ἐπιστροφῆς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ διεξαγωγῆς ποινικῆς διαδικασίας.

4. Τὸ εἰς ὃ ὑπεβλήθη ἢ αἰτήσις Μέρος ἢ τρίτα μέρη θέλουσι διατηρήσει ἅπαντα τὰ ὑπ' αὐτῶν κτηθέντα τυχόν δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἀντικειμένων. Ἐφ' ὅσον ὑφίστανται τὰ δικαιώματα ταῦτα, τὰ ἀντικείμενα θὰ ἐπιστρέφονται τὸ ταχύτερον δυνατόν μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ἀνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ Μέρους εἰς ὃ ὑπεβλήθη ἢ αἰτήσις.

Ἄρθρον 21ον

ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΙΣ

1. Ἡ διαμετακόμισις μέσῳ ἐδάφους Συμβαλλομένου Μέρους θέλει ἐπιτραπῆ, κατόπιν αἰτήσεως ἀπευθυνομένης, κατὰ τὴν ἐν παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 12 προβλεπομένην διαδικασίαν, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι δὲν θὰ πρόκειται περὶ παραβάσεως χαρακτηριζομένης ὑπὸ τοῦ Μέρους παρ' οὗ ζητεῖται ἢ διαμετακόμισις, ὡς ἐνεχούσης πολιτικὸν χαρακτηρῆ ἢ καθαρῶς στρατιωτικὸν τοιοῦτον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. Ἡ διαμετακόμισις ὑπηκόου, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 6, Χώρας ἐξ ἧς ζητεῖται αὕτη δύναται νὰ ἀπορριφθῇ.

3. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ προσαγωγή τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 12 προβλεπομένων δικαιολογητικῶν εἶναι ἀπαραίτητος

4. Εἰς περίπτωσιν χρησιμοποίησεως τῆς δι' ἀέρος μεταφορᾶς ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ κάτωθι διατάξεις.

(α) Ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπεται προσγειώσεις, ἡ αἰτούσα Χώρα θέλει εἰδοποιήσει τὸ Μέρος, οὗτινος τὸ ἔδαφος ὑπερίπταται, πιστοποιοῦσα τὴν ὑπαρξίν δικαιολογητικῶν τινος τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 12 προβλεπομένων τοιούτων (ἐδ. (α)). Ἐν περιπτώσει τυχαίας προσγειώσεως ἢ ἐν λόγῳ κοινοποιήσεως συνεπάγεται τὰ ἐν ἄρθρῳ 16 ἀναφερόμενα ἐπακόλουθα αἰτήσεως προσωρινῆς συλλήψεως, ὁπότε ἡ αἰτούσα Χώρα θέλει ἀπευθύνει κανονικὴν αἴτησιν διαμετακομίσεως.

(β) Ἐφ' ὅσον προβλέπεται προσγειώσεις, ἡ αἰτούσα Χώρα θέλει ἀπευθύνει κανονικὴν αἴτησιν διαμετακομίσεως.

5. Οὐχ ἦττον οἰοδῆποτε Μέρος δύναται νὰ δηλώσῃ, κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ τὴν κατάθεσιν τοῦ κυρωτικοῦ ἐγγράφου ἢ τοῦ τοιούτου τῆς προσχωρήσεως, ὅτι δὲν θέλει ἐπιτρέψῃ τὴν διαμετακόμισιν ἀτόμου εἰμὴ μόνον ὑφ' οὗς ὄρους χορηγεῖ τὴν ἔκδυσιν ἢ ὑπὸ τινος τούτων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ ὅρος τῆς ἀμοιβαιότητος.

6. Ἡ διαμετακόμισις ἐκδοθέντος ἀτόμου δὲ θέλει ἐνεργηθῇ διὰ μέσῳ ἑδάφους, ἐξ οὗ ὑφίσταται λόγος νὰ πιστεῦται, ὅτι θὰ διέτρεχον κίνδυνον ἢ ζωῆ ἢ ἢ ἐλευθερία τούτου, ἐκ φυλετικῶν, θρησκευτικῶν ἢ ἔθνικῶν λόγων ἢ ἐξ αἰτίας τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φρονημάτων.

Ἄρθρον 22ον

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Ἐξαιρέσει ἀντιθέτου διατάξεως τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἐν τῇ διαδικασίᾳ ἐκδόσεως, ὡς καὶ τῇ ἀφορώσῃ τὴν πρόσκαιρον συλλήψιν, ἐφαρμόζεται ἀποκλειστικῶς ἡ Νομοθεσία τοῦ Μέρους παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις.

Ἄρθρον 23ον

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΣΟΜΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ

Τὰ πρὸς προσαγωγήν δικαιολογητικά θέλουσι συνταχθῆ εἴτε εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ αἰτούντος Μέρους, εἴτε εἰς τὴν τοιαύτην τοῦ Μέρους παρ' οὗ αἰτεῖται ἡ ἔκδοσις. Τὸ τελευταῖον τοῦτο Μέρος θὰ δύναται νὰ ἀξιῶσῃ μεταφρασίαν εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ἢν θέλει ἐπιλέξει.

Ἄρθρον 24ον

ΔΑΠΑΝΑΙ

1. Τὰ ὑπὸ τῆς ἐκδόσεως προκύπτοντα ἔξοδα, ἐπὶ τοῦ ἑδάφους τῆς Χώρας ἐξ ἧς αἰτεῖται ἡ ἔκδοσις, ἐπιβαρύνουσι τὸ Μέρος τοῦτο.

2. Τὰ ἔξοδα τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς διαμετακομίσεως διὰ τοῦ ἑδάφους τῆς Χώρας, παρ' ἧς αἰτεῖται ἡ διαμετακόμισις, βαρύνουσι τὸ αἰτοῦν Μέρος.

3. Ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως ἐκ μὴ μητροπολιτικοῦ ἑδάφους τῆς Χώρας παρ' ἧς αἰτεῖται ἡ ἔκδοσις, αἱ δαπάναι μεταφορᾶς μεταξύ τοῦ ἑδάφους τούτου καὶ τοῦ μητροπολιτικοῦ ἑδάφους τοῦ αἰτούντος Μέρους, βαρύνουσι τὸ τελευταῖον τοῦτο Μέρος. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς μεταφορᾶς μεταξύ μὴ μητροπολιτικοῦ ἑδάφους καὶ τοῦ Μέρους παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις καὶ τοῦ μητροπολιτικοῦ ἑδάφους τούτου

"Άρθρον 25ον

ΟΡΙΣΜΟΣ ΜΕΤΡΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἡ φράσις «μέτρα ἀσφαλείας» δηλοῖ πᾶν μέτρον στερητικὸν τῆς ἐλευθερίας, ὅπερ ἤθελε ληφθῆ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ ποινικοῦ δικαστηρίου ἐπιπροσθέτως ἢ ἀντὶ ποινῆς φυλακίσεως.

Άρθρον 26ον

ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

1. Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται, κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ τὴν κατάθεσιν τοῦ κυρωτικοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου ἢ τοῦ τοιοῦτου προσχωρήσεως, νὰ διατυπώσῃ ἐπιφύλαξιν σχετικῶς πρὸς μίαν ἢ περισσοτέρας διατάξεις καθοριζόμενας ὑπὸ τῆς Συμβάσεως.

2. Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὅπερ ἤθελε διατυπώσῃ ἐπιφύλαξιν, θέλει ἀποσύρει ταύτην, εὐθὺς ὡς αἱ περιστάσεις ἐπιτρέψουσι τοῦτο. Ἡ ἄρσις τῶν ἐπιφυλάξεων θέλει ἐνεργηθῆ διὰ κοινοποιήσεως ἀπευθυομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

3. Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὅπερ ἤθελε διατυπώσῃ ἐπιφύλαξιν, ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, δὲν θὰ δύναται νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως παρ' ἑτέρου Μέρους, εἰμὴ, ἐν ᾧ μέτρῳ ἀπεδέχθη τὸ ἴδιον ταύτην.

"Άρθρον 27ον

ΠΕΔΙΟΝ ΕΔΑΦΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἐφαρμοσθῆ εἰς τὸ μητροπολιτικὸν ἔδαφος τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

2. Ὡσαύτως θέλει ἐφαρμοσθῆ ὡς πρὸς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Ἀλγερίαν, καὶ τὰ Ὑπερπόντια Τμήματα καὶ ὡς πρὸς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν καὶ τὴν Βόρειον Ἰρλανδίαν, εἰς τὰς Ἀγγλο-Νορμανδικὰς Νήσους καὶ τὴν Νήσον Μάν.

3. Ἡ Ὄμοσπονδιακὴ Γερμανικὴ Δημοκρατία θὰ δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Βερολίνου (LANI) BERLIN διὰ δηλώσεως ἀπευθυομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Οὗτος θέλει κοινοποιήσῃ τὴν ἐν λόγῳ δήλωσιν εἰς τὰ λοιπὰ Μέρη.

4. Τὸ πεδίου ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως δύναται νὰ ἐπεκταθῆ δι' ἀπ' εὐθείας ρυθμίσεως μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ καθορισθησομένους ὅρους, εἰς πᾶν ἕτερον ἔδαφος τῶν ὡς ἄνω Μερῶν, μὴ διαλαμβανόμενον ἐν ταῖς παραγράφαις 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' οὗ τὰ ἐν λόγῳ Μέρη ἔχουσι τὴν εὐθύνην ὡς πρὸς τὰς διεθνεῖς αὐτοῦ σχέσεις.

"Άρθρον 28ον

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΔΙΜΕΡΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις καταργεῖ, ὡς πρὸς τὰ ἐδάφη εἰς ἃ ἐπεκτείνεται ἢ ἐφαρμογὴ τῆς, πᾶσαν ἑτέραν διατάξιν συνομολογήσεως συμβάσεως ἢ διμεροῦς συμφώνου, ἥτις διέπει τὰ περὶ ἐκδόσεως μεταξὺ δύο Συμβαλλομένων Μερῶν.

2. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δὲν δύναται νὰ συνομολογήσουσι μεταξὺ των διμερῆ ἢ πολυμερῆ σύμβασιν, εἰμὴ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ διευκλίνουσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενων ἀρχῶν.

3. Ἐφ' ὅσον μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἡ ἐκδοσις συντελεῖται ἐπὶ τῇ θάσει ὁμοιομόρφου Νομοθεσίας, τὰ Μέρη ταῦτα θὰ ἔχουσι τὴν εὐχέρειαν διακάνονισμοῦ τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων, ὡς πρὸς τὴν

έκδοσιν, βασιζόμενα αποκλειστικῶς ἐπὶ τοῦ ὑφισταμένου συστήματος, παρά τὰς ἀντιθέτους διατάξεις τῆς παρούσης Σύμβάσεως. Τὸ αὐτὸ σύστημα θέλει ἐφαρμοσθῆ μεταξύ δύο ἢ περισσοτέρων ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἐξ ὧν ἕκαστον ἔχει ἰσχύοντα νόμον προνοοῦντα περὶ ἐκτελέσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ ἐνταλμάτων συλλήψεως ἐκδοθέντων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου ἢ τῶν ἐτέρων Μερῶν. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ἅτινα ἀποκλείουσι ἢ θέλουσι ἀποκλείσει, εἰς τὰς ἀμοιβαίας ταῦτα σχέσεις τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Σύμβάσεως κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου, θέλουσιν ἀπευθύνει πρὸς τοῦτο κοινοποιήσιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Οὗτος θέλει κοινοποιήσῃ πρὸς τὰ λοιπὰ Συμβαλλόμενα Μέρη πᾶσαι κοινοποιήσιν ἡτις ἤθελε περιέλθει αὐτῶν, δυνάμει τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἄρθρον 29ον

ΥΠΟΓΡΑΦΗ-ΕΠΙΚΥΡΩΣΙΣ-ΕΝΑΡΞΙΣ-ΙΣΧΥΟΣ

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις κατατίθεται πρὸς ὑπογραφήν ὑπὸ τῶν Μερῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, θέλει ἐπικυρωθῆ, τὰ δὲ κυρωτικά ἔγγραφα θέλουσι κατατεθῆ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

2. Ἡ Σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύϊ 90 ἡμέρας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως τοῦ τρίτου κυρωτικοῦ ἔγγραφου.

3. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἐκ τῶν ὑπογραφόντων Μερῶν, ἅτινα θέλουσιν ἐπικυρώσει ταυτην μεταγενεστέρως, θέλει ἰσχύει 90 ἡμέρας μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ κυρωτικοῦ αὐτῶν ἔγγραφου.

Ἄρθρον 30όν

1. Ἡ ἐξ Ἑβουργῶν Ἐπιτροπὴ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θὰ δύναται νὰ προσκαλέσῃ πᾶν ἕτερον Κράτος, μὴ μέλος τοῦ Συμβουλίου ὅπως προσχωρήσῃ εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἡ ἀπόφασις ἢ ἀφορῶσα τὴν πρόσκλησιν δέον νὰ διαλαμβάνῃ τὴν ὁμόφωνον συναίνεσιν τῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἅτινα ἐπεκύρωσαν τὴν Σύμβασιν.

2. Ἡ προσχώρησις ἐνεργεῖται διὰ τῆς καταθέσεως, εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου, ἔγγραφου προσχωρήσεως, ἡτις συντελεῖται 90 ἡμέρας μετὰ τὴν κατάθεσιν.

Ἄρθρον 31ον

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται, εἰς ὅτι ἀφορᾷ τοῦτο, νὰ καταγγεῖλῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν, ἀπευθύνον κοινοποιήσιν πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ἡ καταγγελία αὕτη συντελεῖται ἕξ μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς λήψεως τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

Ἄρθρον 32ον

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θέλει κοινοποιήσῃ πρὸς τὰ Μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ πρὸς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν, ἅτινα προσεχώρησαν εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν

- (α) τὴν κατάθεσιν παντὸς ἔγγραφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως,
- (β) τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Σύμβάσεως,
- (γ) πᾶσαν δήλωσιν ὑποβαλλομένην κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 6 καὶ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθροῦ 21,
- (δ) πᾶσαν ἐπιφύλαξιν, διατυπωθεῖσαν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 26 παράγραφος 1,
- (ε) τὴν ἀρσιν πάσης ἐπιφυλάξεως ἐνεργηθείσης κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 26.

(στ) πᾶσαν κοινοποίησιν καταγγελίας, ληφθείσων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 31 τῆς παρούσης Συμβάσεως, καὶ τὴν ἡμερομηνίαν ἀφ' ἧς συντελεῖται αὕτη.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Παρισίοις, τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1957, εἰς Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν — τὰ δύο κείμενα μαρτυροῦντα ἐξ ἴσου τὸ πιστὸν τούτου — εἰς ἓν μόνον ἀντίτυπον, ὅπερ θέλει κατατεθῆ ἐν τοῖς Ἀρχείοις τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θέλει ἀποστείλει ἐπικεκυρωμένα ἀντίγραφα, πιστά, πρὸς ἀπάσας τὰς Κυβερνήσεις, αἵτινες προσυπέγραψαν τὴν Σύμβασιν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας
ΛΕΟΠΟΛΔ ΦΙΓΚΛ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τοῦ Βασιλείου τοῦ Βελγίου
V. ΛΑΡΟΚ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τοῦ Βασιλείου τῆς Δανίας
M. C. HANSEN

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας
M. ΦΟΡ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς
Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας
V ΜΠΡΕΝΤΑΝΟ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου
τῆς Ἑλλάδος
ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἰσλανδικῆς
Δημοκρατίας

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἰρλανδίας

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς
Ἰταλικῆς Δημοκρατίας

ΜΑΣΣΙΜΟ ΜΑΤΖΙΣΤΡΑΤΙ

Ἡ Ἰταλία διατυπώνει τὴν ρητὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι δὲν θέλει χορηγήσει ἔκδοσιν δι' ἄτομα καταζητούμενα εἰς ἐκτέλεσιν μέτρων ἀσφαλείας, πλὴν, πάντως—

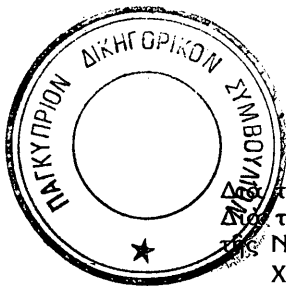
(α) ὁσάκις συγκεντρῶνται δι' ἐκάστην περίπτωσιν τὰ ἐν ἄρθρῳ 25 καθοριζόμενα κριτήρια·

(β) ὁσάκις τὰ ἐν λόγῳ μέτρα προβλέπωνται ρητῶς ὑπὸ ποινικῶν διατάξεων τοῦ αἰτούντος Μέρους ὡς ἀναπόφευκτοι συνέπειαι παραβάσεώς τινος.

Ἡ Ἰταλία δηλοῖ ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θέλει χορηγήσει ἔκδοσιν διὰ παραβάσεις κολασίμους διὰ κεφαλικῆς ποινῆς ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ αἰτούντος.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Μεγάλου
Δουκᾶτου τοῦ Λουξεμβούργου

ΡΟΜΠΕΡΤ ΚΑΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Κάτω Χωρῶν
Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου
τῆς Νορβηγίας
ΧΑΛΒΑΡΝΤ ΛΑΓΚΕ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου
τῆς Σουηδίας
ΛΑΙΦ ΜΠΕΛΦΡΑΖ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας
Φ. Ρ. ΖΟΡΛΟΥ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἠνωμένου
Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ
Βορείου Ἰρλανδίας

Ἐπιφυλάξεις καὶ Δηλώσεις τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας

(α) Εἰς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 1

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας δηλοῖ ὅτι, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11.2 (στ), τοῦ Συντάγματος τῆς Δημοκρατίας, οὐδεὶς πολίτης τῆς Δημοκρατίας δύναται νὰ ἐκδοθῆ ὑπ' αὐτῆς. Αἱ πρόνοιαι, οὕτω, τοῦ ἄρθρου τούτου εἰς ὅσον ἀφορᾷ τὴν Δημοκρατίαν τῆς Κύπρου, δεόν νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὴν ἐκδοσὶν ἀλλοδαπῶν.

(β) Εἰς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 6

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας δηλοῖ ὅτι, ἐν ὅσῳ δυνάμει τοῦ Συντάγματος οὐδεμία ἐκδοσις πολίτου τῆς Δημοκρατίας ἐπιτρέπεται (Δήλωσις εἰς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 1), ὁ ὅρος «ὑπήκοοι», ἐντὸς τῆς ἐννοίας τῆς Συμβάσεως, εἰς ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κυπριακὴν Δημοκρατίαν, θὰ σημαίη «πολίτας τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας ἢ πρόσωπα ἄτινα δυνάμει τῶν ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ προνοιῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν Κυπριακὴν ὑπηκοότητα, θὰ δικαιοῦνται νὰ καταστῶσι πολῖται τῆς Δημοκρατίας».

Ἐπὶ πλεόν, δυνάμει τῶν προνοιῶν τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, πολῖται τῆς Δημοκρατίας, δύναται νὰ διωχθῶσι ποινικῶς ἐν Κύπρῳ δι' ἀδικήματα διαπραχθέντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ τιμωρούμενα διὰ τῆς ἐσχάτης τῶν ποινῶν ἢ διὰ φυλακίσεως ὑπερβαίνουσας τὰ 2 ἔτη, ἐὰν ἡ πράξις ἢ ἡ ἀμέλεια ἢ δημιουργοῦσα τὸ ἀδίκημα εἶναι τιμωρητέα ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Νόμου τῆς Χώρας ὅπου διεπράχθη.

(γ) Εἰς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 11

Συμφώνως τῷ Ποινικῷ Κώδικι τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, εἰς περίπτωσιν διαπράξεως ἀδικήματος ὑπὸ πολίτου τῆς Δημοκρατίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τιμωρητέου δυνάμει τῆς Κυπριακῆς Νομοθεσίας διὰ τῆς ἐσχάτης τῶν ποινῶν ἀλλ' οὐχὶ οὕτω τιμωρητέου ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τῆς ξένης Χώρας, ἡ ἐσχάτη τῶν ποινῶν δὲν ἐπιβάλλεται ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ, ἀλλὰ ὁ πολίτης τῆς Δημοκρατίας ὁ διαπράξας τὸ σχετικὸν ἀδίκημα τιμωρεῖται δι' οἰασδήποτε ἄλλης ποινῆς μέχρι τῆς ποινῆς τῶν ἰσοθίων δεσμῶν.

(δ) Εἰς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 21 παρ. 2

Εἰς ὅσον ἀφορᾷ πολίτας τῆς Δημοκρατίας ἢ αὐτὴ δηλώσις γίνεται ἥτις ἐγένετο ἤδη εἰς ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 6.